

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

P6_TA(2006)0464

Eiropas Centrālās bankas 2005. gada pārskats

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2005. gada pārskatu (2006/2206(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2005. gada pārskatu,
- ņemot vērā EK līguma 113. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 15. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 1998. gada 2. aprīļa rezolūciju par demokrātisko atbildību Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 5. jūlija balsojumu, ar kuru noraidīja rezolūcijas priekšlikumu par ECB 2004. gada pārskatu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par situāciju Eiropas ekonomikā: priekšziņojums par dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm 2006. gadā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 17. maija rezolūciju par valsts finansēm Eiropas Monetārajā savienībā (EMU) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 12. jūlija paziņojumu "Gada pārskats par euro zonu" (COM(2006)0392),
- ņemot vērā 2003. gada 13. marta nostāju par Eiropas Centrālās bankas ieteikumu iesniegt priekšlikumu Padomes lēmumam par grozījumiem Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 10. panta 2. punktā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 14. marta rezolūciju par Starptautiskā valūtas fonda stratēģijas pārskatīšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ziņojumus par finansiālo stabilitāti un euro zonas finanšu integrāciju,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājas 2006. gada 5. maija vēstuli Ekonomikas un finanšu padomes priekšsēdētājam par Eiropas Centrālās bankas valdes iecelšanas procedūru,
- ņemot vērā Eurosistēmas 2006. gada jūnijā formulētās ekonomiskās attīstības prognozes,
- ņemot vērā Reglamenta 106. pantu un 112. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0349/2006),

A. atzīstot Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pilnīgo neatkarību;

B. tā kā ECB un ECBS galvenais mērķis ir uzturēt cenu stabilitāti, vienlaicīgi atbalstot Eiropas Kopienas vispārējos ekonomikas politikas virzienus, kas noteikti EK līguma 2. pantā; tā kā EK līguma 105. pants, kas nosaka, ka monetārajai politikai ir jāveicina Kopienas mērķu sasniegšana "neietekmējot cenu stabilitātes mērķi";

⁽¹⁾ OV C 138, 4.5.1998., p. 177.

⁽²⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 19. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, 4.4.2006., P6_TA(2006)0124.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, 17.5.2006., P6_TA(2006)0214.

⁽⁵⁾ OV C 61 E, 10.3.2004., 374. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, 14.3.2006., P6_TA(2006)0076.

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

- C. tā kā 2005. gadā euro zonas IKP pieauga par 1,4 %, kas ir mazāk par 2004. gadā sasniegto 1,8 % pieaugumu, savukārt inflācija euro zonā sasniedza 2,2 %, kas daudz neatšķiras no 2,1 % 2004. gadā;
- D. tā kā dalībvalstis nav spējušas līdzvērtīgi izmantot pasaules mēroga ekonomisko izaugsmi 2005. gadā; tā kā citu iemeslu starpā to var izskaidrot ar naftas cenu pieaugumu un nelabvēlīgajām valūtas kursu izmaiņām, kuru dēļ 2005. gada decembrī viena euro vērtība bija aptuveni 1,17 dolāri (salīdzinot ar maksimālo vērtību 1,36 dolāri 2004. gada decembrī), tā kā ekonomiskās izaugsmes prognozes norāda uz ekonomikas atlabšanu, Komisijas prognozes paredz, ka ekonomiskā izaugsme 2006. gadā būs starp 2,5 % un 2007. gadā starp 1,3 % un 2,3 %, kā arī norāda uz inflācijas līmeni nedaudz virs 2 %;
- E. tā kā ECB Padome pēc tam, kad divarpus gadus pēc kārtas saglabāja nemainīgas galvenās procentu likmes 2 % līmenī, pakāpeniski tās palielināja par 25 bāzes punktiem 2005. gada 1. decembrī, 2006. gada 2. martā, 8. jūnijā, 3. augustā un 5. oktobrī, un tā kā šīs procentu likmes joprojām ir zemā līmenī gan nominālā, gan faktiskā ziņā;
- F. tā kā uz atbildīgiem amatiem SVF, PTO un OECD, izņemot Pasaules Banku, ir pieteikušies vairāki kandidāti, un tam nav negatīvas ietekmes uz kandidātu turpmāko karjeru;
- G. tā kā vairākas trešo valstu bankas pēdējo mēnešu laikā ir paziņojušas par ieceri palielināt euro valūtas apjomu savās valūtu rezervēs;
- H. tā kā 2005. gadā ir pieaugusi globālā nelīdzsvarotība, galvenokārt tādēļ, ka ASV maksājuma bilances deficīts palielinājies līdz 6,4 % no IKP;
- I. tā kā ECB gada aprēķini par 2005. gadu norāda, ka ECB peļņa bija tīra nulle, ko var izskaidrot ar pilnīgu veikto uzkrājumu izmantošanu;
- J. tā kā ECB ir nozīmīga loma sekmīgā Eiropas valūtas maiņas mehānisma (VKM II) darbībā un cīņā pret inflāciju;
- K. tā kā Parlaments vēlas stiprināt ECB lomu un autoritāti starptautiskā mērogā,

Ekonomikas un monetārā attīstība

1. uzsver, ka, ņemot vērā ekonomikas uzlabošanos, 2006. gada otrajā ceturksnī faktiskā IKP gada pieaugums ir 2,5 % un iekšzemes pieprasījuma pieaugums ir 2,1 %; piezīmē, ka neseno ekonomikas izaugsmi sekmē valstu reformas un ieguldījumu programmas darba, finanšu un produktu tirgos; uzsver, ka jebkura procentu likmju paaugstināšana ir jāveic uzmanīgi, lai neapdraudētu ekonomikas izaugsmi; vērš uzmanību uz risku, ko rada euro kursa paaugstināšanās un naftas cenu pieaugums, kam jau ir bijusi sava nozīme attiecībā uz vājo izaugsmi 2005. gadā; ir gandarīts par ECB īstenoto politiku, kurā galvenā uzmanība tiek veltīta ECB galvenajam mērķim — uzturēt cenu stabilitāti; attiecīgi uzskata, ka ECB ir pareizi reaģējusi uz ekonomikas un finanšu situācijas attīstību 2005. gadā, palielinot savu procentu likmi pēc tam, kad inflācija 2005. gada septembrī sasniedza 2,6 %;
2. uzsver, ka ECB tomēr ir jāapzinās riski, ko izaugsmei rada pastāvīga procentu likmju paaugstināšana, ņemot vērā neseno ekonomikas uzlabošanos; atzīmē, ka dalībvalstīm, lai veicinātu ekonomikas uzlabošanos, ir jāīsteno vajadzīgās strukturālās reformas un ieguldījumu darbība; uzskata, ka procentu likmju politiku ietekmē progress, kas sasniegts, uzlabojot valsts sektora finanses dalībvalstīs;
3. norāda, ka laika posmā no 2003. līdz 2005. gadam 2 % procentu likmes bija vēsturiski zemā līmenī, lai veicinātu ekonomikas atlabšanu; aicina ECB arī turpmāk savā politikā ievērot savu pienākumu nodrošināt vidēja termiņa un ilgtermiņa inflācijas prognožu noturēšanu līmenī, kas atbilst cenu stabilitātes mērķim; uzsver, ka ECB arī turpmāk uzmanīgi jāseko naftas un nekustamā īpašuma cenu izmaiņām, kā arī tam, lai pastāvīgi būtu likviditātes pārpalikums;

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

4. norāda, ka ir jāturpina dalībvalstu uzsāktais konsolidācijas process, lai radītu pamatu ilgtermiņa izaugsmei, vienlaikus ņemot vērā, ka nedrīkst atstāt novārtā ieguldījumus tādas sabiedrības izveidei, kas spētu risināt nākotnes uzdevumus; to apstiprina arī SVF pašreizējās pasaules ekonomikas prognozes; turpmākajam reformu progresam euro zonas dalībvalstīs joprojām ir noteicošā loma ilgtermiņa izaugsmes pamatu nostiprināšanā;
5. piezīmē, ka arī 2001. gada beigās un 2003. gada sākumā bija novērojama līdzīga ekonomikas uzlabošanās, taču tā nenodrošināja ilgstošu izaugsmi; piezīmē, ka Komisijas un Eurosisistēmas prognozes norāda uz nelielu ekonomikas atlabšanu 2006. gadā, tomēr tā 2007. gadā palēnināsies; uzskata, ka euro zonas izaugsmes potenciāla pieaugums galvenokārt ir atkarīgs no strukturālajām reformām un uzmanīgi īstenotām ieguldījumu darbībām dalībvalstīs; atzīst, ka konkurence ES tirgos un kvalitatīva nodarbinātība ir ekonomikas izaugsmes galvenais dzinējspēks un ka nedrīkst kavēt to ietekmi uz efektivitātes peļņas guvumu un novatorismu; piezīmē neseno ekonomikas uzlabošanos 2006. gadā un uzsver, ka dalībvalstīm šī pozitīvā situācija ir jāizmanto turpmāk, nopietnāk veicot viņu budžetu konsolidēšanu;
6. uzskata, ka euro zonas izaugsmes potenciāla pieaugums ir atkarīgs no tā, vai tiks nepārtraukti un konsekventi īstenota reformu programma; jebkurā gadījumā ir jānostiprina sociālās drošības sistēmas, lai tās varētu risināt nākotnes problēmas saistībā ar demogrāfiskajām izmaiņām; šādos apstākļos svarīga loma joprojām ir Eiropas makroekonomiskajiem dialogiem ar mērķi noteikt atskaites punktus valstu reformu programmām un līdzsvarotai makroekonomikas politikai; šajā gadījumā ECB ir jāsaģlabā neatkarība;
7. uzskata, ka EMS ilgtermiņā būtiski apdraud euro zonā pastāvošās izaugsmes rādītāju (2005. gadā līdz pat 4,5 %) un inflācijas rādītāju (2005. gadā līdz pat 2,7 %) atšķirības;
8. atzīmē, ka pastāv aizvien pieaugošs risks, ka nekustamā īpašuma cenas tiks pielāgotas straujajam un nestabilajam cenu kāpumam pēdējo gadu laikā; vēlas, lai tiktu izskaidrota ECB politikā attiecībā uz aktīvu cenu, tostarp nekustamo īpašumu cenu, novērtējumu; uzskata, ka ilgtermiņā skaidrāka nostāja palīdzētu izvairīties no spekulatīvo darījumu veidošanās;
9. atzinīgi vērtē Kipras, Latvijas un Maltas pievienošanos valūtas kursa mehānismam II (VKM II) 2005. gada 29. aprīlī un par Slovērijas pievienošanos 2005. gada 25. novembrī; atbalsta euro ieviešanu visās dalībvalstīs; uzskata, ka attiecībā uz konverģences kritēriju ievērošanu ir jāpievērš vajadzīgā uzmanība dalībvalstu statistikas precizitātei un ticamībai; aicina pārējās dalībvalstis nekavējoties īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai tāpat ievērotu kritērijus attiecībā uz pievienošanos euro zonai;
10. piezīmē, ka euro zonas dalībvalstīs ir dažādi monetārās politikas īstenošanas mehānismi, dažas valstis ir elastīgākas, jo tajās dominē parāds ar mainīgu likmi; prasa ECB un Komisijai pārskatāmi analizēt šīs atšķirības un iespējamās uzlabojumus, kas varētu veicināt monetārās politikas īstenošanu; ekonomikas atdzimšanas perspektīvas Eiropā var pastiprināt tikai tad, ja par sociālās un ekonomikas politikas pamatprincipu pieņem "vienotību dažādībā";
11. uzsver risku, ka strauja pielāgošanās starptautiskās ekonomikas nesabalansētībai var radīt euro kursa paaugstināšanos attiecībā pret dolāru; aicina Eurogrupu, Padomi un ECB labāk koordinēt savas darbības valūtas maiņas kursa politikā;
12. piezīmē, ka ECB atbalsta stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas pastiprināšanu, bet tai ir arī vairākkārt bijusi kritiska nostāja pret iespējamu stabilitātes un izaugsmes pakta korigējošās daļas vājināšanu — nostāja, kas atbilst visu pārējo euro zonas centrālo banku nostājai, no kurām dažas šajā ziņā ir bijuša ļoti kritiskas;

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

Monetārā politika

13. uzskata, ka monetārajā politikā, ko piemēro ECB, ir vajadzīga lielāka skaidrība un konsekvence, jo īpaši nosakot divu galveno politikas pīlāru (naudas piedāvājums (M3) un visa pārējā informācija par turpmāko inflācijas attīstību) salīdzinošo nozīmi un savstarpējās attiecības; uzskata, ka skaidri un pārredzami noteikumi par to, kā šie pīlāri ietekmē operatīvos lēmumus par monetāro politiku, padarītu ECB politiku paredzamāku un efektīvāku;

14. aicina ECB risināt situāciju, ka M3 monetārās masas vērtība joprojām ir augsta (8,8% 2006. gada maijā pretstatā 7,4% 2005. gada decembrī), salīdzinot ar ilgtermiņa atskaites vērtību — 4,5%; jo īpaši uzsver to, ka nepārtraukti un strauji ir pieaugusi aprītē esošo banknošu, skaidras naudas un īstermiņa naudas noguldījumu vērtība, izsaka bažas, ka šādu pieaugumu nevarēs uzturēt ilgākā laikposmā; aicina ECB rūpīgi izsekot situācijas attīstību hipotēku tirgū un apvienošanās un iegādes aizdevumus, un to iespējamo ietekmi sistēmiskā riska, patērētāju uzticības un procentu likmju izmaiņu ziņā;

Finansiālā stabilitāte un integrācija

15. atzinīgi vērtē ECB pirmā ziņojuma par eiro zonas finansiālo integrāciju publicēšanu, jo tam ir liela nozīme attiecībā uz informācijas nodrošināšanu par monetāro politiku un finansiālo stabilitāti; atzīmē, ka saskaņā ar ECB viedokli finansiālās integrācijas nodrošināšanai vajadzīga tirgus infrastruktūru integrācija, jo īpaši norēķinu—piegādes sistēmu integrācija, piezīmē ECB apņemšanos radīt norēķinu infrastruktūru; konstatē, ka, kamēr varētu radīt infrastruktūru, jāievieš ECB pārvaldība;

16. nosoda faktu, ka ECB par 2. līmeņa pasākumiem ar Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja sazinājās pat pirms tam, kad darbu uzsāka likumdevējs;

17. atzīmē ECB izteiktās bažas par arbitrāžas fondiem un aicina ECB šajā jomā veikt turpmākas datu analīzes;

18. aicina Komisiju pievērst lielāku uzmanību finanšu tirgu ietekmei uz euro zonas makroekonomisko situāciju;

19. riskus, ko finanšu sektora stabilitātei rada pārrobežu apvienošanās; tāpēc prasa ECB veikt datu analīzi galvenokārt no pēdējā līmeņa aizdevēja viedokļa un informēt par šīm analīzēm 2007. gada monetārajā dialogā;

20. ar nepacietību gaida integrētas TARGET II sistēmas īstenošanu, kura uzlabos likviditātes pārvaldību visā ECBS un radīs ievērojamus efektivitātes peļņas guvumus; mudina ECBS izstrādāt visaptverošu, pārredzamu un noturīgu tiesisko pamatu TARGET II turpmākajai darbībai;

21. izsaka nožēlu par to, ka ne ECB, ne Padome nav uzskatījušas par vajadzīgu informēt Eiropas Parlamentu par Saprāšanās memorandu finanšu krīžu pārvaldē;

Euro ārējā nozīme

22. atkārtu savu prasību pēc vienotas euro zonas pārstāvniecības starptautiskajās finanšu institūcijās, lai aizstāvētu savas intereses ar tādu spēku, kas ir proporcionāls tās ekonomiskajam lielumam;

23. ar interesi atzīmē to, ka vairākas centrālās bankas ir paziņojušas par savu ieceri palielināt euro valūtas apjomu savās valūtu rezervēs; prasa ECB uzraudzīt šo procesu un savā gada pārskatā par euro starptautisko nozīmi sniegt kvantitatīvus slēdzienus, kā arī analizēt to sekas, jo īpaši uz valūtas kursa izmaiņām;

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

Banknotes

24. piezīmē, ka ir nepārtraukti un strauji cēlusies aprītē esošo euro banknošu vērtība, kas 2005. gadā palielinājās par 12,8 %; atzīmē, ka šis nepārtrauktais pieaugums galvenokārt radās lielo banknošu dēļ, un jo īpaši 500 euro banknošu dēļ, kuru skaits 2005. gadā pieauga par 20,9 %; prasa ECB izmeklēt šā būtiskā pieauguma iemeslus un analizēt darījumu veidus, kuros tiek izmantotas šīs banknotes, un to sadalījumu pēc pieprasītājvalstīm, lai izvērtētu ar to saistītos iespējamus riskus;

25. uzskata, ka pirmās paaudzes banknotes, uz kurām aizliedza attēlot dzīvas būtnes, reālas ainavas vai pieminekļus, radīja aukstu attieksmi pret monetāro integrāciju un veicināja eiropiešu atsvešinātību no euro; aicina ECB attēlot uz otrās paaudzes banknotēm dzīvas būtnes, ainavas, Eiropas cilvēku radītus darbus vai Eiropas personības, par kurām valda vienprātība; aicina ECB dalīties pārdomās par šo jautājumu ar Eiropas Parlamentu;

Demokrātiska kontrole

26. atzinīgi vērtē ECB nepārprotamo iestāšanos par Konstitūcijas ratificēšanu, kurā ir noteikti visi būtiskākie ekonomikas un monetārās savienības politikas pamatnostādņu elementi, gan attiecībā uz monetāro, gan ekonomikas un fiskālo pīlāru; uzsver, ka ratifikācijas process nekādā veidā nevar skart monetārās savienības darbību un neietekmē euro stabilitāti; aicina ECB turpināt nodrošināt euro uzticamību un uzturēt cenu stabilitāti, kas ir viens no priekšnoteikumiem no inflācijas brīvai makroekonomikas videi, kas sekmē ekonomikas izaugsmi un jaunu darba vietu izveidi;

27. uzskata, ka Eiropas Centrālās bankas neatkarība, kā arī tās valdes locekļu iecelšanas procedūra ir izturējusi pārbaudi; uzsver, ka Līguma 112. panta 2. punkta b) apakšpunkts nosaka, ka ECB Valdes locekļus izraugās no personām ar nevainojamu reputāciju un profesionālo pieredzi monetāros un banku jautājumos, ka viņu pilsonībai nedrīkst būt nekādas nozīmes un ka viņus un viņu kvalifikāciju jāturpina vērtēt, pamatojoties uz Līguma stingrajiem kritērijiem; uzskata, ka iepriekšēja demokrātiska pārskatbildība un pārredzamība uzlabotos, ja Padome izvērtētu vairākus potenciālos kandidātus un par Padomes izvēlēta kandidāta apstiprināšanu būtu jābalso Parlamentam;

28. aicina Padomi arī turpmāk ievērot valdes locekļu iecelšanas procedūru; uzsver tās gatavību kopā ar citām iestādēm apspriest iespējamus uzlabojumus pirms nākamās valdes locekļu iecelšanas 2010. gadā;

29. uzskata, ka monetārais dialogs starp Parlamentu un ECB ir bijis veiksmīgs un ka tas vēl vairāk jānostiprina; uzsver, ka ECB *ex post* atbildības ieviešana ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu uzticību finanšu tirgiem un tādējādi arī to stabilitāti; ir svarīgi, lai ārējā saziņā nodrošinātu konsekveni starp ECB Valdi un Padomi; pauž atbalstu uz mērķu sasniegšanu virzītai ECB informācijas politikai attiecībā uz Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju; skaidri uzsver, ka prasību uzlabot ECB saziņas politiku nedrīkst šķirt no ECB un tās struktūrvienību neatkarības saglabāšanas; tomēr atgādina, ka ir prasījis publicēt ikgadēju pārskatu par attiecīgajām tendencēm ne vien pa valstīm, bet arī pa reģioniem un pārrobežu ziņā pēc Amerikas Centrālās bankas "Beige Book" modeļa, kas ECB sniegtu iespēju ietekmēt debates par ražīguma attīstību un perspektīvām cenu un algu jomā; mudina ECB apsvērt iespēju publicēt protokolu kopsavilkumus;

30. uzsver, ka ECB uzticamība ir atkarīga arī no pārredzamības līmeņa tās lēmumu pieņemšanas procesā; atgādina savu aicinājumu publicēt katras Padomes sanāksmes protokola kopsavilkumu, skaidri norādot argumentus par un pret katru konkrēto lēmumu, kā arī iemeslus, kādēļ pieņemts konkrētais lēmums, un vai šie lēmumi pieņemti vienbalsīgi vai nē; uzstāj, ka šāda paziņojumu forma nedrīkst aizstāt informāciju, ko ECB prezidents sniedz tūlīt pēc monetāro lēmumu pieņemšanas un kas sniedz vērtīgu un savlaicīgu ieskatu novērotājiem un tirgus dalībniekiem; uzskata, ka šāda pārredzamība ir svarīga, jo tādējādi tirgus var skaidrāk iepazīt ECB monetāro politiku;

Ceturtdiena, 2006. gada 26. oktobris

31. uzsver, ka Eiropas Parlaments ir noraidījis rotācijas balsošanas sistēmu, ko piemēro ECB Padomes lēmumiem un ko pieņēma 2003. gadā, jo tā ir pārāk sarežģīta; uzskata, ka, ņemot vērā euro zonas turpmākās paplašināšanās, ir jāievieš sistēma, kurā būtu apvienota līdztiesība un efektivitāte; atgādina par rezolūciju ar aicinājumu ECB izveidot deviņu locekļu padomi, kas būtu atbildīga par monetāro politiku, tādējādi aizstājot pašreizējo neērtu sistēmu un izvairoties no vēl sarežģītākā risinājuma, kas paredzēts nākotnē; mudina attiecīgi grozīt Līgumu;

32. aicina ECB tās prezidenta uzklaušīšanu uzticēt Parlamenta Ekonomisko un monetāro lietu komitejai saskaņā ar tās komunikācijas stratēģiju;

ECB vadība

33. piezīmē, ka ECB darbinieku skaits kopš 1999. gada ir būtiski un nepārtraukti pieaudzis, proti, par 86 % attiecīgajā periodā; piezīmē, ka uz dažiem mēnešiem 2005. gadā ECB uz laiku ir apturējusi darbinieku skaita pieaugumu, tomēr tajā pašā gadā to skaits ir turpinājis pieaugt par 3,5 %; atzīmē, ka ECB ir paudusi vēlmi paaugstināt savu iekšējo efektivitāti; uzskata, ka šī vēlme ir apsveicama, un izsaka vēlmi, lai šis mērķis izpaustos ilgākā laika posmā, jo īpaši kā ilglaicīga personāla skaita stabilizācija;

34. uzsver ECB un nacionālo centrālo banku uzdevumu nodrošināt kvalitatīvu dialogu, informācijas pārredzamība un arodbiedrību lomas atzīšanu Personāla komitejas sanāksmju laikā;

35. uzskata, ka personālu asociāciju un to arodbiedrību līdzdalība viņiem svarīgu lēmumu pieņemšanā, kā arī augsta līmeņa sociālais dialogs veicinātu kopīgas kultūras izveidi eurosistēmā un Eiropas Centrālo banku sistēmā (ECBS);

36. piezīmē, ka ECB ienākumi 2005. gadā bija EUR 992 miljoni, kas tika pilnībā izlietoti finansējot valūtas maiņas risku, procentu likmes un zelta kursa svārstības, tā kā ECB peļņa bija tīra nulle; piezīmē, ka šī uzkrājuma summa tiks pārskatīta katru gadu; vienlaicīgi konstatē, ka jaunās mītnes būvniecības izmaksas ECB vērtē EUR 850 miljonu apmērā; prasa, lai ECB precizē savu noteikto finanšu fondu un uzkrājumu griestu līmeni, kā arī īsteno tādu budžeta politiku, kas, sedzot visus riskus, kuriem tā ir pakļauta, ļautu sasniegt apmierinošus finanšu rezultātus;

*

* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eurogrupas priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

P6_TA(2006)0465

Tibeta

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Tibetu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās Parlamenta rezolūcijas par Tibetu un cilvēktiesību stāvokli Ķīnā,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā to, ka Eiropas Savienības un Ķīnas dialogs par cilvēktiesībām nevirzās uz priekšu,

⁽¹⁾ *Pienemtie teksti*, P6_TA(2006)0346.